

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti dremajana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 3/4 10 "
 1/2 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Gorickem in Gradščanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni reč železnice, parnikov in poštne vez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v »Gorjski Tiskarni« A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglasi in posilance se računajo po »Pčit-vrstah«: tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsa leta 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolske ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krobelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po kopalniški ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovašnik v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Pozdravljeni, slovanski časnikarji!

Bela Ljubljana sprejme v torek v svojo sredo odlične goste — slovanske časnikarje. Sprejme jih slovesno, kakor se pač spodobi za zastopnike mogočne časnikarske sile. Ti časnikarji pa so vsem Slovincem ljubi gostje, saj so naši bratje, po katerih se pretaka živa slovanska kri. Zato jih mora pozdravljati z navdušenjem cela Slovenija.

Deset let je poteklo, odkar je bil prvi slovanski časnikarski kongres v zlati Pragi. Potem so se vršili kongresi po raznih slovanskih zemljah, vsi dobro obiskani, vsi rodeči vspehe. Malo smo se poznali Slovani med seboj še do zadnjih časov; celo huda sovraštva so obstojala med slovanskimi rodovi; žal, sovraštva med dvema slovanskima bratoma tam ob ruski meji še vedno ni konec. Časnikarski kongresi so zblíževali slovanske rodove; časnikarska sila je gladila pot in jo tudi končno ugleda, da bo mogla Slavija nekoč pritisniti na svoje grudi združene, ljubeče se svoje sinove. Na časnikarskih shodih so se žgale iskre v ostrih debatah, čistila so se v njih mnenja, žarki ogenj je grel ter vplival dobrodejno, da so se jačile sile slovanske vzajemnosti ter izginjala v njem sovraštva. Počasi je šlo, ali šlo je, in reči smemo, da se je izvršil med Slovani v zadnjih letih prav vsled časnikarskih kongresov veliki preobrat. Polje vzajemnosti med slovanskimi narodi ni sicer še docela obdelano, toda velika ideja, katero so zastopali letos dr. Kramaf, Hribar in dr. Hlibovički v Petrogradu in Varšavi ter jo ovekovečili v Zlati Pragi, kaže pot, ki vede v veliko slovansko bodočnost. Zasluga je časnikarskih shodov. Najboljše merilo za te pojave je nam sovražno nemško in laško časopisje, katero se kar peni nevolje radi slovanskega zblíževanja ter velikih kulturnih in gospodarskih akcij, ki se imajo izvršiti....

Časnikarski kongresi utrjuje stanovsko organizacijo, potem pa se segajo na široko polje našega delovanja. In to je obsežno. Zato pa se je oglasilo letos izredno mnogo slovanskih časnikarjev: ruskih, čeških, poljskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, sloven-

skih, udeležili se tudi mnogo drugih politikov, tako da bo kongres veličasten, imponanten, nekaj takega, nad čemur bodo strmeli naši sovragi. Da pa bo kongres tako imponanten, to je povzročilo zopet letošnje znano zborovanje v Pragi in pohod treh slovanskih delegatov v ponosni Petrograd.

Naj rodi tudi ljubljanski kongres dobre sadove. Kakor je izginil spor med Srbi in Hrvati, kakor se zravnava razmerje med Rusi in Poljaki, tako naj izgine tudi iz slovanske Galicije bratomorni boj! Sporazum med Rusi in Poljaki mora vesti do takega rezultata....

Časnikarji raznih slovanskih rodov bodo prihajali te dni v Ljubljano, ki si načene slavnostno lice v dostojen sprejem.

Vsi, ki se zavedamo potrebe slovanske vzajemnosti, gledamo z vzdrhtevajočim srcem proti Ljubljani in pošiljamo pozdrave slovanskim časnikarjem. Pozdravljeni, vi možje, zastopniki velike sile, narodni delavci, proroki boljše slovanske bodočnosti, pozdravljeni! Pozdravljamo Vas, gorjski Slovenci; od italijske meje in od bregov bistre Soče pošiljamo Vam pozdrave: Dobro došli na slovenski zemlji! — V podkrepilo ste nam v trdem boju za obstanek, katerega zagotovitev pa vidimo v močni slovanski vzajemnosti na realni podlagi, ki ste jej Vi pravi utemeljitelji.

Zato še enkrat:
Pozdravljeni, slovanski časnikarji!

Slovinci!

Dne 8. septembra se v Ljubljani slovesno položi temeljni kamen spomeniku Primozu Trubarju, našega literarnega Kolumba. V tem spomeniku naj se povrne med nas on, ki ga je nekoč pregnala nevhvaležna domovina. Našim skromnim razmeram primeren bo ta spomenik, in letos, ko poteka štiristoletnica Trubarjevega rojstva, bi bil najprimernejši čas, da mu postavimo ta simbol narodne ljubezni in hvaležnosti. Ker pa so nepremostljive zapreke onemogočile, da bi že letos vstala pred nas izpod kiparjeve

roke Trubarjeva podoba, se ga hočemo v tem prazničnem letu hvaležno spomniti ravno ob priliki, ko bodo bivali med nami glasniki slovanske kulture, slovanski časnikarji.

Ko se bode tako pred vsem slovanskim svetom položil temeljni kamen Trubarjevemu spomeniku, naj se hvaležno spomni vsak Slovenec njega, ki je položil temeljni kamen našemu slovstvu. Vsaka zavedna Slovenka in vsak zavedni Slovenec ter sleherno narodno društvo dokumentira s svojo navzočnostjo pri slovesnem polaganju temeljnega kamena, da vemo ceniti in da smo vredni kulturnega dela, ki je imelo v Trubarju svoj izvor!

Pripravljalni odbor
za Trubarjev spomenik v Ljubljani
 dne 2. septembra 1903.

dr. Ivan Tavčar dr. Pavel Grošelj
 predsednik. tajnik.

Odkritje nagrobnika in spominske plošče
pesniku Simonu Gregorčiču.

Pripravljen je velik škandal.

Jutri se odkrije na Vrsnem našem pesniku Simonu Gregorčiču nagrobnik in spominska plošča. — To je vse prav in lepo, ali prav ni, da bodo peli ob taki priliki na Vrsnem — laški cerkveni pevci iz Gorice. Župnik Kokošar na Travniku v Gorici je naučil svoje laške pevce mašo in par Gregorčičevih pesmij, katere bodo peli našemu pesniku v spomin. Marsikdo se prime za glavo, ko začuje to vest, in marsikomu se bo zdela celo povsem neverjetna, toda je resnična. Pa kako je prišlo do tega škandala? — Ko je pesnik umrl, se je osnoval osrednji odbor v Gorici, pa iz klerikalne stranke tako prefrigan, da so dobili vso reč v roke klerikalni strankarji; naprednega politika niso hoteli nobenega v odbor; ne le to, tudi ne nobenega izrazitega pristaša napredne stranke niso pritegnili v odbor, pač pa nekaj mladih gospodov, ki so bili politično brezbarvni. To

je bil pričetek s posebnimi nameni. Klerikalci so se hoteli s to prliko okoristiti ter pridobiti za „Šolski Dom“ kolikor mogoče tisočakov, drugo pa porabiti za nagrobnik. Nabiralo se je in nabiralo, klerikalci so dali napraviti ploščo in nagrobnik, „Šolskemu Domu“, klerikalni politični postojanki, so odšteli lepe tisočake, in za ostali denar stojita sedaj plošča in nagrobnik na Vrsnem. Odkar je umrl, zlorabljajo njegov spomin, da bi tim lažje kaj pridobili za klerikalne blagajne, pri tem profanujejo njegovo ime ter delajo škandale. Menda bo to zadnji škandal, da pride katoliški župnik iz Gorice na njegov grob z laškimi pevci! Kokošar je namreč tudi v osrednjem odboru. Zato je naredil glede pevcev vse po svoji volji.

Koliko slovenskih pevcev je na razpolago, ki bi lepo zapeli pokojnemu pesniku ob nagrobniku. Toda primernih klerikalnih slovenskih pevcev nima Kokošar na razpolago; odtod njegova odločitev, da bodo peli na Vrsnem laški pevci iz Gorice. Če to ni škandal, kaj pa je?!

Tudi poprašali niso nikjeri po pevcih, nič; kar po svoje so ubrali pot ter izbrali laške pevce, češ, „svojih nimamo, pa naj pojo Kokošarjevi laški cerkveni pevci“. V tako grdo, vse obsodbe vredno strankarstvo so zagazili klerikalci ob tako resni priliki odkritja Gregorčičevega nagrobnika. Namesto da bi bil ves narod primerno po svojih zastopnikih sodeloval pri predpripravi in sedaj ob otvoritvi nagrobnika, so poskrbeli nesramni klerikalci, da ima vsa reč popolnoma strankarsko klerikalno lice. Škandal je velik.

Ne, kar je, je: jutri pridejo na Vrsno laški pevci iz Gorice pet mašo in Gregorčičeve pesmi. Mi ne odsvetujemo in ne priporočamo udeležitve ob taki skrajni netaktnosti s klerikalne strani. Mislimo pa, da ljudstvo z veljaki na Vrsnem in tam okoli po Tolminskem ubere pravo pot nasproti nameravanemu škandalu.

Laški pevci na Gregorčičevem grobu! Obrnil bi se pesnik v grobu, ko bi vedel to.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Najina bodočnost, najine nade! vsklikne d'Artagnan z mrzličavo naglico; kaj nam je treba misliti na to, če rešimo kralja! Ko bo kralj rešen, zberemo njegove prijatelje, potolčemo puritance, si osvojimo zopet Angleško, se vrnemo s kraljem v London, ga posadimo trdno na njegov prestol....

— In on nas naredi za vojvode in pariije, pristavi Porthos, čegar oči so žarele veselja že pri misli na to bodočnost, ki se je njemu samemu zdela kakor bajka.

— Ali pa nas pozabi, pravi d'Artagnan.

— O! vsklikne Porthos.

— E, saj smo že videli take stvari, prijatelj Porthos; zdi se mi, da smo storili nekoč kraljici Ani Avstrijski uslugo, ki ni bila mnogo manjša od one, ki jo hočemo sedaj storiti Karlu I., a to ni oviralo kraljice Ane, da nas je pozabljala celih dvajset let.

— Toda povejte vendar, d'Artagnan, vam je li žal, da ste ji storili to uslugo? vpraša Athos.

— Pri moji veri, ne! pravi d'Artagnan, in pri-

znati moram celo, da sem našel v trenutkih najslabše volje v tem spominu neko tolažbo.

— Torej vidite, d'Artagnan, da so principi sicer dostikrat nevhvaležni, ali Bog ni nikdar nevhvaležen.

— Čujte, Athos, pravi d'Artagnan, jaz mislim, da ko bi vi srečali hudiča na zemlji, bi ne mirovali prej, da ga ne bi odvedli s seboj v nebesa.

— Torej, pravi Athos ter ponudi d'Artagnanu roko....

— Torej smo si edini, pravi d'Artagnan; Angleška se me zdi prav prijazna dežela, in ostati hočem tu, toda pod enim pogojem.

— Pod katerim?

— Da me ne boste silili, naj se učim angleško!

— No torej, pravi Athos zmagoslavno, sedaj vam prisegam, prijatelj, pri Bogu, ki nas čuje, pri svojem imenu, ki je, kakor mislim, neomadeževano: jaz verujem, da čuje nad nami neka moč in imam nado, da bomo vsi štirje še videli Francijo.

— Bodisi, pravi d'Artagnan, toda jaz priznam odkrito, da sem čisto nasprotnega mnenja.

— Ta d'Artagnan! pravi Aramis. V naši sredi zastopa vedno opozicijo parlamentov, ki pravijo vedno »ne« in ki delajo vedno »da«!

— Da, in kateri med tem rešujejo domovino, pravi Athos.

— No, prav, pravi Porthos ter si mane roke; kaj ko bi sedaj, ko je vse dogovorjeno, mislili malo na kosilo? zdi se mi, da smo tudi v najkritičnejših položajih svojega življenja vselej obedovali, ali ne?

— Ah, da, le govorite o obedu v deželi, kjer jedó za vsak praznik na vodi kuhano ovčje meso ter

pijejo pri vsaki pojedini pivo! Kako vruga ste prišli v tako deželo, Athos? Ah, pardon! pozabil sem že, da niste več Athos, pristavi d'Artagnan smeje; toda nič ne de, povejte nam vendar svoj načrt za obed, Porthos.

— Moj načrt?

— Da, saj imate kak načrt, ali ne?

— Ne, samo lačen sem.

— Vraga! če ni drugega, lačen sem tudi jaz!

Toda to še ni vse, če je človek lačen, dobiti je treba kaj za želodec, in če se že nočemo pasti, kakor naši konji....

— Ah! pravi Aramis, ki se ni bil še tako popolnoma odtujil posvetnim stvarim kakor Athos, ali se spominjate krasnih ostrig, ki smo jih jedli, ko smo bili v Parpaillotu?

— In one gnjati jagnjet iz slanih močvirij! pravi Porthos ter si obližne ustnice.

— Toda nimamo li-tu prijatelja Mousquetona, ki vas je tako dobro redil v Chantilly-ju, Porthos? pravi d'Artagnan.

— Saj res, odvrne Porthos, Mousqueton je tu, toda odkar je intendant, se je zelo zredil; nič ne de, pokličemo ga.

In da si zagotovi prijazen odgovor, zakliče Porthos:

— Hej, Mouston!

Mouston se prikaže; njegov obraz je bil zelo kisel.

— Kaj pa vam je, dragi gospod Mouston? vpraša d'Artagnan, ali ste morda bolni?

— Gospod, lačen sem, odvrne Mousqueton.

— No, prav, ravno vsled tega smo vas poklicali,

Kaj poreče cela Slovenija, da smo goriski Slovenci tako malo vredni, da tako malo častimo velikega Gregorčiča, da pustimo, da pridejo k odkritju nagrobnika pet laški pevcil! Strankarska brezobzirnost, fanatičnost, klerikalna strast dela to. To povemo celi javnosti.

Nismo hoteli prej pisati o tem, prav namenoma, da vidi ljudstvo klerikalce sedaj v njihovi strankarski brezobzirnosti in podlosti ter izvaja posledice.

Ta članek (z majhno premembo) je priobčil včerajšnji „Primorec“. Na to je bil dirndaj po Gorici. Kokošar je letal okoli in še drugi ter iskal, ne vemo kaj; morda celo slovenskih pevcev, katerih se je znal tako lepo ogniti!

Klerikalci pa niso nikdar v zadregi z izgovori. Tako se izgovarjajo tudi sedaj, da je Kokošar pred časom baje rekel nekemu gospodu, naj popraša pri „Pevskem in glasbenem društvu“, če bi sodelovalo pri odkritju spomenika na Vrsnem. Dejstvo je, da „Pevsko in glasbeno društvo“ ni bilo ne ustmeno ne pismeno poprašano za sodelovanje. Če bi klerikalci kaj takega trdili, bodo zopet nesramno lagali. Ni pa dvoma, da bi bili društveni pevcil radi sodelovali, ako bi jih bil „osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ za to prašal. Kakor je sodelovalo društvo rado pri pogrebu — nepozaben je utis petja ob mrtvaškem vozu na Goriškem — tako bi se bilo rado odzvalo vabilu za sodelovanje na Vrsnem. Usiljevati se seveda ne more.

Klerikalni izgovori so puhli in ne morejo dobiti poslušnih ušes pri razsodnih ljudeh. Klerikalci so imeli v rokah vso prireditelj — ros ne vemo, čemu so bili drugi gospodje v odboru?! — in če bi bilo klerikalcem kaj mari za to, da se bo čulo ob nagrobniku lepo slovensko petje, bi se bili lepo pismeno obrnili na „Pevsko in glasbeno društvo“, pa bi se bilo izvršilo vse lepo v čast pevcil in v čast goriskim Slovenceh. Tako pa so goriske Slovence podli klerikalci umazali pred celim svetom. Laški pevcil na Gregorčičevem grobu!!! Ali bi bilo mogoče na pr., da bi peli na Štajerskem ob pogrebu slovenskega rođoljuba nemški pevcil! Ne! Goriski brezdomovinski klerikalci so dosegli rekord v strankarski strasti. Kajti strankarska peklenška strast, ki pretresa te neposvečene in posvečene ljudi, jim je narekovala čin, katerega mora z vso odločnostjo zavrniti ter najhujše obsoditi sleherni Slovenec!

Ubijali so ubogega pesnika, ko je živel; v Gorici so ga izkoristili v svoje namene, in ko so iztisnili iz njega nekaj političnih verzov, so veselja ploskali: „Naš Šimen, naš Šimen“. Po smrti so takoj začeli kovati kapital zase z njegovim imenom, ga potiskali v klerikalno stranko, ob njegovem odru je imel veliki duhoven don Antonio Gregorcic tako malo spoštovanja do pokojnika, da ni mogel mirovati, marveč je šel farbat v Št. Peter, ob krsti na Vrsnem pa so čuli ljudje iz ust duhovnika govor, radi katerega so se za glavo prijemale

— sedaj bo sledil menda zadnji skandal pesniku od klerikalne stranke, da pridejo laški pevcil na njegov grob.

Taki so klerikalci! Tukaj jih vidite. Ljudstvo, oglej si jih dobro in razmišljaj, kaj delajo.

Čujemo, da bo govoril na Vrsnem pri odkritju dolgočasni profesor Berbuč. Ravno še tega je manjkalo. Potem je skandal najpopolnejši.

DOPISI.

Iz Dalmacije. — Ni je menda pod avstrijsko vlado dežele, ki bi bila tako jednonarodna, kakor je Dalmacija. Njeno prebivalstvo tvori 98% hrvatskega in le ostala 2% italijanskega — ali pravilneje rečeno — poitalijančenega naroda. In mi Slovenci, katere družji tesna vez z bratskim nam narodom hrvatskim, naj mar malomarno preidemo mimo žalostnih razmer, zanešenih v to pokrajino s preračunljivimi načrti. Nikakor. Prvič naše bratstvo in drugič okolnost, ker ravno ista kruta, neizprosna roka, ki tlači in nas Slovence ovira v kulturnem razvoju, ravno ista in po istem sistemu nastopa v avstrijski koloniji, v hrvatski Dalmaciji. Ti razlogi nam narekujejo, da zasledujemo pojave v političnem življenju prebivalcev te kraljevine.

Dalmacija stoji tik pred deželnozborskimi volitvami; toda razdrapano — nepripravljena —. Mislijo se je, da bode dež. zbor dalmatinski še enkrat sklican na izredno zasedanje, klub pretečenjej 6 letni dobi. — Deželni odbor v Zadru je namreč predložil centralni vladi volilno reformo, katero naj vrtira to izredno zasedanje dež. zbora. Z mnogih strani so se nadejali, da se istodobno publicira zakon za ureditev jezikovnega vprašanja. Pomniti treba namreč, da je v Dalmaciji notranji uradni jezik italijanski, kar je v do-cela hrvatski deželi kakor je Dalmacija, naravnost nazaslišno. Vse te nade pa so se na mah razpršile, ko je nagloma došla odredba, da se bodo vršile nove volitve in sicer po starem volilnem redu.

Omenil sem, da je Dalmacija z ozirom na predstoječe volitve razdrapano — nepripravljena —. Da dovoljno podprem to sodbo, poseči mi je nazaj, globlje v politične razmere, ki niso nič drugega nego sad one, južnim Slovanom skrajno sovražne vladne politike, katere odsev je vsem Slovenceh predobro znan. Slovanom neprijazna dunajska vlada pač nima namena ni resne volje, da bi narodi te države živeli v miru ter se mejsebojno kulturno razvijali.

Dalmatinsko ljudstvo na sploh preveva želja, kar je tudi naravno — da se Dalmacija priklopi sosedni banovini Hrvatski. Dunajski vladni krogi pa se s to mislijo nikakor nočejo sprijazniti in bi radi pridobili Dalmatince za to, da si izbršejo iz glave take zahteve enkrat za vselej. V dosego tega namena je vlada uvedla obširno gospodarsko akcijo za ekonomično povzdigo dežele. Ko je bila ta akcija razglašena, je bilo na nogah vse, kar sliši na

k. k., češ, glejte kako dobrotljiva je avstrijska vlada, kako milostno srce ima za Vas baron Beck. Toda nakana se je slabo sponesla in neodpušljiv greh so takrat zagrešili narodni voditelji, ker niso na shodih raztolmčili širši masi ljudstva smer in cilj dobrosrčnega barona Becka.

Dasiravno ni vlada žela direktnih uspehov, vendar je dosegla nekaj, česar nikakor ni pripisovati na korist Dalmatincev. Postalo je nebroj strank, katerih ost se je izdatno postrila. Sedaj se snuje v Zadru deveta, poljedelska stranka. Umevno je, da v sprito tolike množine strank, ki imajo svoj centrum v raznih mestih, ni mogoče nadaljevati rednega dela v korist narodu. Dunajska vlada si pa mane roke, kajti ob raznih strankah najlaže uredničuje svoje namene.

Iz tolminskega okraja.

Volča. — Kdo se ne spominja nekdanjih prijaznih Volč. Pa kaj hočemo, časi se spreminjajo, tako se je tudi v naši starosloveči volčanski fari, žali Bog, vse tako spremenilo, da bodeš, dragi čitatelj, strmel in ne verjel tega, ako ti vse odnošaje naše fare popišem.

Vem, da dobro veste, da sv. Lenart, naš farni patron, je bil imeniten in izgleden mož. On je Volčanski fari zapustil obilo kapitalov in zemljišča, in vseedno ne more naše farno oskrbnitvo farnega organista vsaj deloma pošteno plačevati, tako je, da smo sedaj brez organista, kakor veliki teden v postu.

Cerkovniku se tudi nič boljše ne godi, še pšenico, katero mu ljudje prostovoljno darujejo, mu jo hoče Johana vzeti, ker Toni „komanda niente“. Vprašam Vas, gospod župnik, ali boste še dolgo tako molčali. Zakaj ne preskrbite, da bi se pri Božjih službah orgljalo in pelo. V Volčah imajo fantje in dekleta lepe glasove, radi pejejo, pa Vi jim ne storite nikdar nobenega veselja. Zakaj ne preskrbite, da bi bili cerkveni služabniki nekaj boljše plačani kakor so. Saj sv. maše, oče naše in sploh vsa svoja dela više računate, kakor nekaj. Draginja!

Zakaj morajo cerkveni služabniki pa za isto plačilo, kakor jih je začel Adam plačevati, še zmiraj delati. —

Koliko več obrestij primete od cerkvenega zemljišča, kot nekaj. — Popravo pri cerkvi mora vse farna občina trpeti, da celo za eno majhno bandero smo morali večinoma le farani skupaj zložiti, in vseedno pravite, da sv. Lenart nima denara, čeravno ni pijanec ne zapravljevec. — Odkar ste v Volčah, niste za blagor cerkve nič storil, pač pa za sovraštvo med farani.

Kje sta pa, vidva cerkovna ključarja. Ali se za to nič ne brigata?

Poglejte jih enkrat le od strani, in hitro jih boste spoznali, da sta samo zato, da račune podpišeta, in da enkrat na leto v farovžu z veliko žlico kosita; za isti dan jima pa njih mamice tiste srajce s picil popeglajo. Pa kaj se vsemu temu čudite. — Klerikalni

Seljani so šli in so prodali sv. Florjana liberalnim Tomincem, Volčanski so nam pa celo altarje pri sv. Danjelu podrl, in kaj jim hočemo, ker gre vse le za stranko.

Kaj je pa z našim imenitnim županstvom? Da bi zamogli natiskati vse nemarnosti, nedostatke, kako se v naši občini uraduje in kaj se je storilo v teku 15 let klerikalnega županovanja za občini blagor, bi potrebovali posebno tiskarno. Dosti je enkrat. Majnkele, boma pa mi drugi skupaj še ea majhen „valcer“ zaplesali, pa bo treba tudi malo poskočiti; pa saj ti bo že Nani pomagala in tudi Pepi pod farovžem se zna dobro osukaiti.

Iz ajdovskega okraja.

Iz županije Sv. Križa. (Komanda iz farovža.) — S tem hočemo doprinesiti drastičen dokaz, kako hoče komandirati farovž tudi občinsko starešinstvo. Dne 16. avgusta 1908. — torej v 20. stoletju — je imelo starešinstvo svojo redno sejo. Na dnevnem redu so bile tudi prošnje za dovoljenje krčem. Farovž se je izjavil proti dovoljenju in vporabil svoj vpliv na tiste starešine, ki se še vedno dajo rabiti kot slepo farovško orodje.

Eden prošilcev se je potrudil okoli starešin ter jim dokazoval potrebo nove krčme, ki prav za prav ni nova, ker v oni hiši je bila tudi doslej krčma. Objubljal je, da preuredi poslopje tako, da bode krčma odgovarjala tudi potrebam sedanjega naprednega časa, posebno ptujskemu prometu. Takih krčem v resnici potrebujemo.

Mnogi starešine so po treznem premisleku, po lastnej pameti spoznali potrebo in dali prošilcu svojo častno besedo, da bodo podpirali prošnjo.

A čudi se, svet, kakšni mož-beseda so nekateri naši možje! Pojedli so svojo častno besedo in glasovali so proti dovoljenju. Sramota!

Da je temu res križa farovška komanda, je dokaz v osebni starešine-orgljavca Črnigoja, bukvarja na Cesti. Pred nekaj dnevi poprej je dal svojo častno besedo, da bode glasoval za dovoljenje; na dan seje pa je izjavil, da mora vzeti častno svojo besedo nazaj, ker ga je župnik prepričal o nasprotnem. Če to ni skandal, potem res ne vemo, kaj zasluži to ime!

Ako ne požene g. župan in starešinstvo takega pojedža svoje „častne“ besede, takega figa-moža iz prihodnje seje, ako se bode še predznil priti med može, potem ostane na vsem starešinstvu madež nečastnosti po pregovoru: gliha vkup štriha.

Resnici na ljubo in na čast starešinstvu pa moramo pribiti, da večina se vendarle ni dala ustrašiti iz farovža ter je glasovala po svojem prepričanju, a ne po prepričanju župnikovem.

(Dalje v prilogi.)

dragi gospod Mouston. Ali bi nam ne mogli preskrbeti na past nekoliko tistih ljubkih zajčkov in nekoliko tistih prijaznih jerebic, iz katerih ste prirejali tako okusne jedi v hotelu... pri moji veri, ne spominjam se več imena onega hotela.

— V hotelu... pravi Porthos. Vraga, tudi jaz se ne spominjam več imena.

— Nič ne de; in k temu nekaj steklenic starega burgundskega vina, ki je tako hitro ozdravilo vašega gospoda bolečin?

— Ah! gospod, odvrne Mousqueton, bojim se zelo, da je vse to, česar me prosite, silno redko v tej grozni deželi, in zdi se mi, da storimo bolje, če gremo prosit gostoljubnosti h gospodarju one male hišice, ki jo je videti z gozdovega roba.

— Kaj? tu v bližini je kako poslopje? vpraša d'Artagnan.

— Da, gospod, odvrne Mousqueton.

— Prav pravite, prijatelj, pojdimo iskat kosila h gospodarju te hiše. Gospodje, kaj pravite? Ali se vam ne zdi Mousquetonov svet izboren?

— Ej, ej! pravi Aramis, če je ta gospod puritanec?...

— Tem bolje, mordieux! vsklikne d'Artagnan: če je puritanec, mu povemo, da je kralj ujet, in v zahvalo za to novico nam da svoje bele kokoši.

— Toda če je vitez? vpraša Porthos.

V tem slučaju naredimo žalostne obraze, in oskubimo njegove črne kokoši.

— Vi ste res srečni, pravi Athos ter se nehoté nasmehne dovtipu neugnanega Gaskonca! vi vidite vse stvari s smehom.

— Kaj hočete? pravi d'Artagnan, doma sem iz dežele, kjer ni niti enega oblaka na nebu.

— Ne pa kakor tu, pravi Porthos ter iztegne

roko, da bi se prepričal, če je povzročila reš kaplja dežja občutek mraza, ki ga je imel ravnokar na licu.

— Pojdimo, pojdimo, pravi d'Artagnan; če je dež, se moramo tem bolj požuriti... Hola, Grimand! Grimand se prikaže.

— No, prijatelj Grimand, ste li kaj videli? vpraša d'Artagnan.

— Nič, odvrne Grimand.

— Ti bedaki! pravi Porthos, niti zasledovali nas niso. O, ko bi bili mi na njihovem mestu!

— Ej, niso storili prav, pravi d'Artagnan; v tej mali Thébaïdi bi jaz rad povedal dve besedici Mordautu. Glejte, kako lep prostorček je tu, da bi se poleglo nanj človeka!

— Zdi se mi zares, pravi Aramis, da sin ni tako močan kakor je bila mati, gospodje.

— Ej, dragi prijatelj, pravi Athos, le počakajte, saj je šele dve uri, kar smo ga ostavili, sedaj ne ve še, proti kateri strani smo krenili, ne ve še, kje smo. Tedaj šele porečemo, da ni tako močan kakor je bila mati, ko zopet stopimo na francoska tla, če ne bomo med tem ubiti ali zastrupljeni.

— A sedaj pojdimo k obedu, pravi Porthos.

— Pri moji veri, da, pritrdi Athos, zakaj jaz sem silno lačen.

— Pozor na črne kokoši! pravi Aramis.

In štirje prijatelji se napotijo pod Mousquetonovim vodstvom proti oni hišici; bili so zopet že skoro popolnoma brez skrbi, zakaj sedaj so bili vsi štirje združeni in ene misli, kakor je rekel Athos.

KONEC DRUGEGA DELA.

Tretja knjiga.

I.

Zdravica padlemu Veličanstvu.

Čim so se bližali naši beguni oni hiši, so videli, da so tla poteptana, kakor da je šlo tod pred njimi precejšnja četa jezdecev, pred vrati so bili ti sledovi še bolj vidni; ta četa, pa naj je bila že katerakoli, se je morala tu ustaviti.

— Pardieu! pravi d'Artagnan, stvar je jasna: kralj in njegova eskorta so šli tod mimo.

— Vraga! vsklikne Porthos, potem so pa gotovo vse požrli.

— Ba! pravi d'Artagnan, kako kokoš so že pustili!

Nato skoči s konja ter potrka na vrata; toda nihče se ne oglasi.

D'Artagnan odrine vrata, ki niso bila zaklenjena, ter vidi, da je prva soba prazna in zapuščena.

— No? vpraša Porthos.

— Nikogar ne vidim, odvrne d'Artagnan. A! a!

— Kaj je?

— Kri!

Pri tej besedi skočijo trije prijatelji s konj ter stopijo v prvo sobo; toda d'Artagnan je bil že odprl vrata v drugo, in na izrazu njegovega obraza je bilo čitati, da je zagledal nekaj nenavadnega.

Ostali trije prijatelji stopijo k njemu ter zagledajo še mladega človeka, ležečega na tleh v mlaki krvi.

Videlo se je, da je hotel priti do svoje postelje, toda zato ni imel dovolj moči, zgrudil se je prej na tla.

Athos je bil prvi, ki se je približal nesrečnežu: zdelo se mu je, da je videl, kako se je zgrudil.

Iz goriške okolice.

Priloga „Mar. Del. Organizacije“ v Biljah priredi dne 20. t. m. svojo prvo veselico, pri kateri nastopi s svojim novim moškim in ženskim zborom. Vspored obeta biti obširen in lep; vršila pa se bo veselica na krasnem prostoru v parku g. Iv. Savnika. Vspored objavimo še pravočasno.

Odbor.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpečo neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražičnimi čistil. kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšuje in okrepuje staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1.90
Na prodaj po vseh lekarnah in mirodlinah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tuchlauben 9.
Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofolotti, A. Girancoli.

Domače vesti.

„Zaveza avstrijskih učiteljskih društev“ bo zborovala v nedeljo in v ponedeljek v Gorici. Veseli nas, da si je izbrala „Zaveza“ Gorico za svojo skupščino. To je tretjič, da zboruje „Zaveza“ v našem mestu. Zborovala je leta 1894., potem pa leta 1899., letos torej tretjič. — Ne bomo deklamovali ob tej priliki o važnosti in zvišenosti učiteljskega stanu, povdarjati hočemo marveč važnost letošnjega zborovanja. Posebno važnost ima, kajti na Kranjskem so zavladali črni klerikalni časi. Iz klerikalne teme pa se bliskajo bajoneti razjarjencev, naperjeni proti učiteljstvu. Časi hudihkušenj prihajajo, časi, v katerih bo potreba najtrdnjše organizacije, pa se bo težko odbijati namerjene silne napade klerikalnih mogočnjakov. Važnost in zvišenost učiteljskega stanu teptajo klerikalci v prah, dobro vedo, da klerikalizem raste in cvete najbujneje tam, kjer je tema v glavi ljudstva. Sezgati sicer ne morejo več „liberalnih“ učiteljev, ker časi take inkvizicije so minuli, toda vedli so drugo inkvizicijo, s katero hočejo učiteljstvu greniti življenje ter mu vzročiti dušne muke. Krivica, nasilstvo, včasih pa sladek obraz, vabljive ponudbe — kakor kaže, tako pa nastopajo klerikalni vsemogočnejši na Kranjskem nasproti učiteljstvu. Težka borba čaka učiteljstvo. Že prvi udarci so bili tako hudi, da dojo sklepati na naravnost obupne čase. Napredni goriški Slovenci gledamo pazljivo na kranjske razmere, nadejaje se, da odbojna sila bo taka, da je ne podere na tla najhujši klerikalni naskok. Upanje imamo, da če se je dosedaj učiteljstvo na Kranjskem tako dobro držalo, se bo držalo tudi odsej. Treba je tesne organizacije, ki daje široko moč, in treba paziti na naraščaj. Ne sme pa tudi ne manjkati s pomočmi iz drugih dežel.

Važna bo skupščina torej pred vsem radi kranjskih razmer. Govorilo in obravnavalo pa se bo na skupščini tudi o drugih važnih vprašanjih, kakor je razvidno iz že priobčenega vsporeda.

Skupščina bo gotovo dobro obiskana, da bomo videli v Gorici učitelje iz cele Slovenije.

Odmevalo bo na skupščini ostrih besed proti sovražnikom učiteljskega stanu in sole, odmevalo raznih učiteljskih stanovskih potreb in strinjala se bo „zaveza“ vedno bolj skupaj in skupaj; ta skupščina prav mora pokrepi in utrditi „zavezo“, da bo zavezana tako, da je sovražniki ne bodo mogli nikdar razvezati...

V pozdrav učiteljem in učiteljicam, ki se snidejo jutri v Gorici, pa navajamo vedno veljavne besede, katere vmo zapisali leta 1894. in ki se glase:

„Da se zberu uprav pri nas v Gorici nastopniki tega odličnega dela vstrajnih bojevnikov za duševni napredek slovenskega naroda, da si tu prijateljski sežejo v roke in se še tesneje združijo v „Zavezo“, to navdaja slovensko prebivalstvo ob najvažnejši jezikovni moji s čustvi iskrenega veselja. To veselje se sicer ne bo moglo kazati s šumnimi veseljavami, ali

srečo vsakega zavednega Goričana bodo blagoslovljale delo slovenskega učiteljstva ob glavni skupščini in vosečilo obilo zaželjenega uspeha. Bog živi naše značajno narodno učiteljstvo! Ogojiteljji naše mladine širom lepe slovenske domovine v solni Gorici!

dobro došli!

Goriški deželni zbor bo odprt 22. t. m. ob 11. dop. Druga seja bo najbrže po stari navadi še isti dan popoldne ob 5. uri.

Smrtna kosa. — V romantični Sv. Luciji ob bregu naše krasne Soče je izdihnil v noči od četrtka na petek komaj 26 let stari Albin Jeretič, sin edinec znanega goriškega trgovca g. Jeretiča. V sredo popoldne se je pripeljal z gorenskim vlakom v Sv. Lucijo v družbi svojega prijatelja ter se nastanil pri Mikužu. V noči mu je prišlo slabo in našli so ga zjutraj v nezavesti. Poklicali so zdravnika iz Tolmina, iz Gorice je šel v Sv. Lucijo dr. Dereani v družbi z očetom, ali vsaka pomoč je bila zaman. Bolezen, ki ga je hujšala že več časa, je zahtevala svojo žrtev v gori omenjeni noči. Pokojni Jeretič je marljivo deloval v trgovinah svojega očeta; drugače pa je bil poznat kot zabaven družabnik, priden lovec in jako dober pevec. Pel je tudi dolgo časa v „Pevskem in glasbenem društvu“, katero pihiti jutri zjutraj k pogrebu zapet mu slovo... Pogreb bo jutri zjutraj ob 8. uri pri Sv. Luciji. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

V torek 8. t. m. vsi v Ajdovščini! — Opozarjamo še enkrat na sokolsko slavnost dne 8. t. m. v Ajdovščini. —

Vspored je bil že objavljen. — Javna telovadba vseh primorskih sokolskih društev, ples na dveh plesiščih, prosta zabava; Ciril Metodovi podružnici bodeti imeli tudi svoj paviljon, kjer se bodo prodajala različna okrepčila.

Slavnosti se udeleži tudi več drugih društev. Kolesarsko društvo „Gorica“, kolesarsko društvo „Vrtojba“, „Bralno in podporno društvo iz Gorice“ in „klub Jugoslovanov“ iz Gorice pridejo korporativno.

Ako bode vreme ugodno, utegne toraj biti lepa slavnost.

Rojaki! pridite v ta naš najbolj zavedni trg in pomagajte s tem utrditi sokolsko misel v njem. — Torej v torek vsi v Ajdovščini. —

Odsek telovadnega društva „Goriški Sokol“ v Ajdovščini.

Bratje! — V torek dne 8. t. m. udeležimo se slavnosti v Ajdovščini. Vabimo vsled tega vse brate, da se zanesljivo udeležite tega izleta. Zbirališče je dvorani v „Trgovskem domu“ točno ob 1 $\frac{1}{4}$ uri pop., od koder odkorakamo skupno na južni kolodvor ter z vlakom do Ajdovščine. — Na zdar: Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Gorici.

Za „Dijaško kuhinjo“ je daroval fotograf g. Anton Jerkič 2 K. Hvala!

Darovi za „Dijaško kuhinjo“: G. Kodeli v Kobaridu 2 K, Neimenovan št. 1. v Kobaridu 40 vin.

Premeščen je s tukajšnje realke prof. Adolf Müller na višjo gimnazijo nadvojvoda Rainer na Dunaju; premeščen je tudi dr. Gustav Hemetsberger s tukajšnje gimnazije na gimnazijo v XIII. okraju na Dunaju; suplent Oswald Kreisel je premeščen z gimnazije v Beljaku na gimnazijo v Gorico. Na realko v Gorico pride z navtične šole v Trstu profesorjem imenovani Rudolf Nachtigall.

Kdo bo naslednik Pershinka? — Listi poročajo, da utegne priti na Primorsko za deželnega šolskega nadzornika zagrizeni realčni profesor Binder, ultragerman iz Ljubljane. Ta človek je pokazal na Kranjskem, kako sovraži Slovence; na Primorskem bi pomagal graditi nemški most do Adrije. — Protestujemo proti temu, da bi prišel tak znani sovražnik Slovencev na tako mesto. Poslanci, storite svojo dolžnost!

Lahon Hribar iz „Krojaške zadruge“ je zopet v „Prismojencu“. „Prismojencek“ ga hvali na vse pretege in se baha, kako ima „Krojaška zadruga“ vedno več prometa. Naslov „Krojaška zadruga“ je švindl, ker v njej ni krojačev, gospodar v zadrugi je Lahon Hribar, katerega last postane prodajalna prej ali slej. Taka botega ni slovenska. Če hodijo Slovenci v njo, kažejo, da se prav nič ne zavedajo gesla „Svoji k svojim“, marveč da pomagajo našemu nasprotniku. Lepi taki Slovenci!

Koncert „Zaveze avstrijskih jugoslovenskih učiteljskih društev“ z vsporedom: 1. Zajc: Overtura k operi „Graničarji“. 2. Dr. G. Ipavec: „Zavezna“ unisono s spremljevanjem orkestra. 3. Fall: „Dolarprincessin“, valček. 4. Smetana: „Prodana nevesta“. 5. Jan. Aljaž: „Domovini“, mešan zbor. 6. „Potpouri slovenskih narodnih pesmi“. 7. Ant. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 8. Zajc: „U boj“, overtura iz opere Zriny — — bodo jutri dne 6. septembra t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih hotela „Pri zlatem jelenu“. — Vstopnina 40 vin. za osebo.

Na obilno udeležbo vabi pripravljalni odbor.

Nadejamo se, da se odzove naše meščanstvo temu vabilu v kar najobilnejšem številu.

„Delavski tovariš“, to je namreč neki listič v Gorici — rešuje delavsko vprašanje na katoliški podlagi s tem, da zabavlja Sokolom, ki so bili v nedeljo v Mirnu, ter se zaletava tudi v gospodične itd. Če misli ta katoliški umazanček, da je koga razrgel s svojo lažjo, se jako moti. Za tako „katoliško“ lajanje se v Mirnu nihče ne zmeni. — V svoji predzadnji številki je naznanil ta listič, da se mu bliža smrt, katera ga zadene gotovo do novega leta. Kdo mu bo torej zameril, če še malce pogodrnja v svojih zadnjih urah!

S Kanalskega. — V nedeljo 13. t. m. priredi kanalska mladina običajni javni ples v dvorani hotela pri zlatem levu.

Irredenta se je bujno šopirila v nedeljo v Červinjanu. Prekipevalo je vzklikov za Italijo in proti Avstriji, na poteh, ki vodijo iz Italije v Avstrijo, so bili napisi, da je tu konec avstrijskega gospodarstva. Ob meji je govoril ultralaško profesor Bortolotti iz Vidma, ki je rekel, da želi in upa, da se ob mejni kapioti predstavijo že v doglednem času v mnogo oddaljenejše kraje, do naravnih mej laške domovine. Spuščali so balončke v laških barvah, klicali Garibaldija, brošure in razne liste so delili Lahi iz kraljevstva. Torej pravo pravcato irredentovsko slavje! Iz Gorice je bila na slavlju udeležba ogromna.

Udeležil se je slavlja tudi naš zupanom izvoljeni Giorgio Bombig, ki je 18. pr. m. prosil dvornega svetnika grofa Attemsa, naj sporoči pred cesarski prestol večno udanost goriškega mesta.

Izpred sednje. — 16-letni Marij Podgrivec, ki pohaja laško trgovsko šolo v Gorici, je bil obtožen prestopka proti osebni varnosti, ker je bil podri s kolesom 80-letnega Ed. Franceschinisa, ki je na to moral v posteljo, ker je bil poškodovan in pretresen. Pridružila se je druga bolezen in Franceschinis je umrl. Podgrivec je bil oprošten obtožbe.

Pred sodniki so stali 38-letni Anton Pušnar, 22-letni H. Gomišček in 30-letni Ivan Juretič, vsi iz Podgore, obtoženi javne nasilnosti. Pušnar je bil natrkan ter je razgrajal v gostilni. Ko ga je redar peljal v zapor, se mu je na razne načine zoperstavljal, Gomišček in Juretič sta ga pa hotela iztrgati iz redarjevih rok. Pušnar je dobil le 10 dnij, ker je bil močno pijan, Gomišček 1 mesec, Juretič pa 1 teden s trdim ležiščem jedno noč.

Ker je v torek 8. t. m. praznik, ne izide list ta dan.

Z vlaka je padel v Červinjanu sprevoznik Alt ter se močno poškodoval po celem telesu.

Javni ples priredijo v nedeljo 13. t. m. fantje v Šempasu v prostorih g. Humarja.

Javni ples se vrši v nedeljo 6. t. m. v Pevmi v prostorih gostilne Komavii.

Kmetosko-izobraževalno društvo v Lokovcu priredi v nedeljo 13. t. m. ples.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofolotti - Kürner. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 6. do 13. t. m. — V torek na praznik bosta odprti popoldne istotako omenjeni lekarni.

V slovo. — Ker mi ni mogoče posloviti se osebno od vseh prijateljev in znancev pri odhodu iz mile domovine po dvamesečnem dopustu — kličem tem potom vsem dragim „Z Bogom“ in „Srečni ostanek!“

Jan Vukasović-Štibil, kr. srbski podpolkovnik.

Zveza narodnih društev.

Kolesarsko društvo „Gorica“ naznanja svojim članom, da se vdeleži korporativno pogreba dolgoletnega člana, odbornika in bivšega podpredsednika Albin Jeretiča v nedeljo dne 6. septembra t. l.

ob 8. uri zjutraj pri Sv. Luciji. Vabi se vse člani, da se v polnem številu vdeležijo pogreba ter tako izkažemo zadnjo čast našemu dolgoletnemu članu. — Odhod iz Gorice jutri ob 6. uri zjutraj z vlakom državne železnice. Odbor.

Kolesarsko društvo „Gorica“ naznanja svojim članom, da radi pogreba Alb. Jeretiča odpade jutrišnji izlet na Vršno. Odbor.

Kolesarsko društvo „Gorica“ vabi svoje člane k izvanrednemu občnemu zboru, kateri se bo vršil v soboto 12. t. m. ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer v društvenih prostorih s tem le dnevnim redom: 1. Ureditvev razmer, katere vladajo v društvu med člani; 2. Društvena zastava. — K obilni udeležbi vlijudno vabi odbor.

Kolesarsko društvo „Gorica“ vabi svoje člane k izletu, katerega priredi v torek dne 8. septembra k veliki narodni slavnosti v Ajdovščini. — Prvi oddelek odide iz Gorice točno ob 6. uri zjutraj. Drugi oddelek pa točno ob 1. uri popoldne. — Zbirališče: hotel pri zlatem jelenu. — Rednika: Edvard Rusjan in Albert Boltar. — Oprava kolesarska. — Gg. člani so naprošeni, da se izleta v največjem številu udeležijo. Zdravo! Odbor.

Društvo „Ipana“ v Mirnu je v svoji zahvali pomotoma izpustilo kolesarsko društvo „Gorica“ in „Klub Jugoslovanov“, katerima se pa tem potom zahvaljuje za poset veselice.

Pevsko-izobraževalno društvo „Preboren“ v Št. Petru priredi jutri svojo veselico po že objavljenemu vsporedu, v katerem je tudi Meškova drama: „Na smrt obsojeni“. Pri svoji zadnji veselici so šempeterski diletantje častno rešili svojo nalogo in svoje uloge v Ganglovi igri: „Sin“, in tudi sedaj obeta ta nova igra v vsporedu naših okolicianskih društev mnogo užitka. Kdor le more, naj poseti jutri Št. Peter in veselico pevskega-izobraževalnega društva „Preboren“.

Veselica v Sv. Križu. — Prihodnjo nedeljo t. j. dne 13. t. m. priredi bralno društvo v Sv. Križu veselico. Po dolgem času brezdelnosti se je slednjč vzbudilo to društvo k novemu uspešnemu delovanju. Dobro vspela veselica bi dala trden temelj bodočemu delovanju istega v prijaznem Sv. Križu. Vspored se priobči pravočasno.

izobraževalno društvo za Peč-Rupo se temeljito pripravlja na svojo veselico prihodnjo nedeljo. Z vsem navdušenjem so se lotili mladeniči dela in hočejo dokazati, kaj se da napraviti z energijo in s pridujostjo v teku zadržega meseca. Pri tej veselici bo sodelovalo tudi nekaj okolicianskih društev, ki se zavedajo, da treba podpreti mlado društvo, kateremu se stavi od raznih znanih strani ovire.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Ukupujte vinsko posodo, novo izvrstno, trpežno, iz hrastovega lesa pri Mihi Kožmanu v Raštelu v Gorici.

Oznanilo. — Z ozirom na § 217. zakona v oseb. davku se naznani, da izvlečki iz plačilnih nalogov za osebno dohodninski davek za leto 1908. cenilnega okraja „Gorica-mesto“ in „Gorica-dežela“ bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14 dnij, računajoč od 7. sept. 1908. naprej ob uradnih urah pri davčnem oddelku c. kr. okrajnega glavarstva Via Capucinai št. 16. I. nadstropje, soba št. 7.

Išče se grozdje. — Tvrška Georg Schicht v Ustjih (Aussig) na Češkem vprašala je deželni odbor, da bi jej poslal zaznamek vinogradnikov, ki pridelujejo fine vrste grozdja, primernega za izdelovanje brezalkoholnih pijač.

Da se zamere grozdje izkoristiti v zgoraj navedeno svrhu in da dospe popolnoma zdravo v določeni kraj, se mora zlagati in odpošiljati na poseben način.

Posesniki, ki imajo tako grozdje, se vabijo, da predložijo svoje poudbe deželni odboru ali pa neposredno tvrdki Georg Schicht v Ustjih. Deželni kmetijski urad daja navodila o skladanju in o pošiljati grozdja.

Pozor!

Slav. občinstvu in vinorejcem se uljudno naznanja, da se dobe prave

**klosterneburške
moštne vage**

edino le pri

J. Primožiču, optiku

v Gorici, na Kornu št. 13.

Pošilja se tudi po pošti.

Politični pregled.

Akrental in Tiffen sta se sešla v Solno-gradu. En razgovor je trajal skoro tri ure. Bajje velja sestanek v glavnem vprašanju, kakšno stališče naj zavzame trozveza nasproti dogodkom na Balkanu.

Razne vesti.

Razstava „Otrok“. — 8. septembra t. l. se odpre v vseh gornjih ter detoma tudi v spodnjih prostorih ljubljanskega Narodnega doma razstava z geslom „Otrok“, katere namen je, pokazati vse, kar so storile znanost, umetnost, literatura in obrt, kaj so nadalje storila razna društva za oskrbovanje otroka, in to v prvi vrsti pri nas, v drugi vrsti pa tudi drugod. Razstava bo kolikor mogoče slovenska, narodna. Udeleži se je veliko število ljubljanskih slovenskih trgovcev, dalje razni slovenski otroški vrtci s svojimi deli, Pichlerjeva vdova na Dunaju, ki je poslala 7 velikih zabojev razstavnih predmetov, ljubljanske slovenske šole, Družba sv. Cirila in Metoda, slovenska gluhonemnica, zagrebški zavod za odgojo slepe dece, — vsi z učili in izdelki svojih gojencev. Higijenska skupina se aranžira pod strogim nadzorstvom zdravnikov. Umetniški oddelek bo obsegal okoli 50 slik in risb, slikarska šola gosp. R. Jakopiča pa še posebej približno 50 del. Med igračkami bo gotovo vzbudila največje zanimanje velika skupina punčk, ki bodo oblečene v najraznovrstnejše slovanske narodne noše. Vsa razstava bo obsegala 29 skupin, ki bodo vse instruktivne in okusno sestavljene. Odbor je izdal tudi obširen katalog, ki ima poleg zaznamka razstavljenih predmetov tudi več medicinskih, pedagoških in drugih praktičnih člankov ter nekaj črtic in pesmi, ki jim je snov zajeta iz otroškega življenja. Gotovo je, da bo razstava „Otrok“ jako zanimiva, podučna in krasna. Pokaže nam, kaj imamo, pa tudi česa še nimamo za izboljšanje telesnega in duševnega procvita naše mladine ter vzbudi več realnega zanimanja za slovensko deo. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca in vsake Slovenke je, da si ogleda razstavo „Otrok“; posebno pa opozarjamo nanjo slovenske stariše vseh slojev. Vstopnina bo znašala 40 vin, katalog pa velja 60 vin.

Na c. kr. pripravnici za osrednjo šolo na Proseku se prične šolsko leto dne 16. septembra s sv. mašo. Za tem se bode vpisovalo novo došle učence, nakar prične redni pouk. — Vsi oni stariši, koji želé, da bi bili njihovi sinovi deležni tega pouka, se morajo obvezati, da bodo pošiljali svoje sinove v daljno izobrazbo na srednje šole. Na one stariše pa, koji bi samo le želeli, da bi se njihovi sinovi naučili kaj (nemščine), se ne bode moglo več ozirati; ker ta šola bi potem več ne odgovarjala svojemu namenu. Učenci se morajo javiti v spremstvu starišev oziroma namestnikov. Prinesti morajo zadnje šolsko spričevalo s prav dobrim vspehom, rojstni krstni list, spričevalo o cepljenju kozic in o zdravih očeh. — Vodstvo c. kr. pripravnice za srednje šole. — Na Proseku, dne 3. septembra 1908.

Prvi sestanek slovenskih svobodomošolcev se vrši 7. septembra v Ljubljani v „Narodnem domu“. Pričetek ob 3. popoldne. Program: 1. Svobodna Misel; 2. Nastanek in razvoj Svo-

bodne Misli med Slovenci; 3. Današnje versko stanje slovenskega naroda; 4. Naša organizacija in bodoče delo; 5. Nasveti, predlogi in prijateljski govori.

Državni poslanec tržaški dr. Rybář je hotel odložiti svoj državnozborni mandat ter to že sporočil na Dunaj. Na splošno željo, da naj ostane, se je končno udal ter ostane. Prav!

Zapet uspeh klerikalnih poslancev. — Minister dr. Gessmann ni zastoj intimen prijatelj naših klerikalnih poslancev. Kar more, jim vse stori. Komaj je bilo ustanovljeno delavsko ministrstvo, je klerikalcem takoj izpolnil presrčno željo in kot zastopnika slovenskega prebivalstva poklical v to ministrstvo dva nemška nacionalca, vladnega svetnika Haasa in komisarja barona Schlosserja. A klerikalci se niso bili zadovoljni. Hoteli so imeti še enega zastopnika Slovencev. Tres faciunt collegium so rekli in minister Gessmann jim je tudi to željo izpolnil in je kot tretjega zastopnika Slovencev poklical v svoje ministrstvo nemškega nacionalca okrajnega komisarja g. Edvarda Gruna. Čast klerikalnim poslancom! „Sl. Nar.“

Duhovščina je povedla enaka. — „Uj Lap“, glasilo mažarske katoliške stranke, je prinesel izjavo, ki jo je podpisalo 20 medmurskih (hrvatskih) duhovnikov, ki protestirajo proti očitjanju, da niso dobri madžarski patrijotje ter naglašajo, da so bili vedno dobri Madžari (madžaroni) ter se niso nikoli pregrešili proti madžarskemu patriotizmu. — Tako vzgaja duhovščina narod za — jeklene značaje.

V Lisaboni je zgorela vojaška šola. Več vojakov in častnikov je opečenih. Nevarnost je bila velika, da se loti požar tudi smodnišnice, ki je stala blizu šole.

Denarno plamo ukradla. — K poštarju v Tövis je prišla na obisk njegova 21-letna nečakinja baronesa Jolan Banffy. Ko se je moral odpeljati poštar v sosedno občino, oddal je ključke ženi, in ji rekel v navzočnosti svoje nečakinje, da je v blagajni 4200 K. Poštarka je žena je zbolela in ta trenutek je uporabila nečakinja, prisvojila si iz blagajne denarno pismo v vsebino 4200 K in izginila. Po daljšem času so jo orožniki vendar izsledili pri njenih sorodnih v Radnotu. Pri njej so dobili samo še 1000 K.

Zakaj sem izstopil iz reda Jezuitov?

(V „Corriere della Sera“ italijansko objavil bivši pater Jurij Bartoli.)

Povsem sem se bil namenil, in sicer zlasti zaradi močnih razlogov krščanske ljubezni, da ne izpregovorim besedice o svojem izstopu iz jezuitske službe, ampak časnikarski napadi, inspirirani od družbinih patrovm naravnost silijo, prijeti za pero.

Pred vsem to. Da razložo korak, ki sem ga storil, ko se me mnogi občudovali, so mi hudobno očitali, da se mi je zmešal um, ko sem se vrnil iz Indije, kjer sem bil profesor, in kjer sem zbolel. Proti temu bedasteinu in neverjetnemu mnenju postavljam sledeča tri važna dejstva: V Indiji sem trpel ob boleznih, ki ne le da ne more pokvariti duševnega stanja, ampak je celo najgotovjše varstvo proti vsakemu zmešanju pameti. Razven tega sem na prošnjo sotrudnikov pri „Civiltà Cattolica“ prestopil iz Indije naravnost v uredništvo tega lista. Ali je pač mogoče verjeti, da bi bil tako previdni ljudje, kakor se jezuiti iz ulice Ripetta v Rimu, odprli vrata človeku, ki ni pri svoji pameti? Temu se pridružuje še dejstvo, da jim nisem bil neznan, kajti sodeloval sem za časopis nekaj let, ko sem še prebival v Indiji. Naposled vprašam mnogoštevilne čitatelje mojih del, vse ljudi, ki sem z njimi občeval v Rimu, in tiste, ki so se obračali do mene za kak svet, če sem se jim kaj dozeval kot človek, ki ni pri zdravi pameti? Ampak seveda: ohromljene domorodke na Kitajskem smatrajo Evropejko za nekako čudno in abnormalno prikazen, ker ne kvarijo svojih nog na umeten način po modi božanskega kraljestva. Koliko jih je hromih, koliko jih sedi po kitajsko v krogih, ki jih dobro poznam!

Za tiste, ki jih zanima moj slučaj, povem vse po pravici, kako je s to rečjo. Jezusova družba me ni izgnala iz svojih vrst. Izstopil sem svobodno, po svojem spoznanju, zaradi mnogih razlogov, zaradi katerih mi vest ni več dopuščala, ostati med njimi, zaradi katerih nimam dajati računa nikomur razven bogu, zaradi nekaterih vzrokov, ki jih navedem.

Leto dni je že tega, kar so mi moji predpostavljani na slepo vero in brez vsakega

suma prepovedali najprej bivanje v velikih mestih in v kulturnih središčih zaradi raznih proti meni vloženih doktrinarnih tožb. Vželi so mi potem vsako sredstvo in vsako primerno priložnost, da bi bil mogoč občevati z učenimi ljudmi; nemogoče mi je bilo, praktično se učiti, pisati in tiskati svoje stvari; ko sem bil naprošen, naj prevzamem ravnateljstvo nekega vseučilišnega pežlonata, so to zadržali moji predpostavljani; naposled so mi prepovedali pridige in so me spravili kakor v zapor, v malo mesto, mrtvo središče za kulturo, brez dela, z nalogom, da smem izhajati samo v spremstvu tovariša, da bo (to so lastne besede mojih predpostavljanih) strogo pazil na moje privatne razgovore. — In to vse v imenu Kristusovem!

Ali je bila opravičena taka strogost proti meni? Ali sem v resnici tisti krivoverec in modernist, za katerega so me smatrali! Na to vprašanje odgovarjam enostavno: Bil sem obsojen, ne le da nisem poznal svojih tovarišev (za katere še danes ne vem), ampak še tega nisem vedel, zakaj da sem tožen. Izvedel sem pozneje; po resnici trdim, da se nikoli nisem držal mnogih naukov, ki mi jih oni predpisujejo; proti nekaterim sem celo javno pisal in pridigal. Druge sem sprejel; ali nekateri imajo malo važnosti, nekatere je pa zagovarjalo mnogo teologov in učenjakov naše dobe. Na vsak način: Večina se jih je nanašala na svobodo materije brez obzira na katoliške dogme.

Vprašal sem predpostavljene, če mi ni morda naložena taka kazen zaradi krivic, ki jih ni ali pa ki se mi ne morejo dokazati. Ampak zato jim ni bilo nič mar. Predpostavljani so pismeno potrdili, da nisem nikdar javno pridigal krivih naukov, vendar so pa ostali pri kazni, ki so mi jo bili naložili. Podal sem vzklic predpostavljanim. Vprašal sem, če smem v Rim, da se opravičim. Vse je bilo zaman. Informiral sem se pri kompetentni osebi, če bom mogel imeti zaščito in obrambo pri višji cerkveni sodnji. Ona oseba mi je rekla, da se moj slučaj ne bo mogel uvaževati. Ostalo mi ni nič drugega, kakor živeti leno, potlačeno, neplemenito življenje brez smotra v Jezusovi službi, ali pa vzeti pravice v svoje roke in maščevati tisto svobodo mišljenja, ki mi jo je podelil bog in njegov Kristus. Izbral sem zadnje. Pisal sem glavarjem reda in sem dal demisijo. Potem, ne ba bi bil počakal, če bo moja demisija sprejeta, sem vzel klobuk in sem šel svojo pot.

Konec prih.

Književnost.

Knjige družbe sv. Mohorja so prišle, med njimi so tudi Poezije Simona Gregorčiča, lepo izbrane, lepo urejene. Tudi slike k nekaterim poezijam so dobre. — To je knjiga, ki se udomači v ljudstvu.

Izurjenega stenografa sprejme

odvetnik dr. Ivan Sket
v Gorici.

Nastop takoj.

Plača po dogovoru.

Dijak se sprejme

v sobo in na hrano,

k pridnemu

in resnemu sedmošolcu

Kje pové uravnistvo.

Tuge polni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočnemu dopadlo poklicati k sebi našega preljubljenega sina in brata

Albina Jeretiča

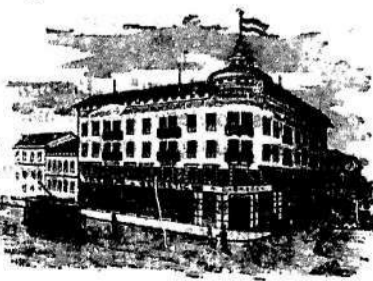
v noči med četrtkom in petkom, v 23. letu svoje starosti, po kratki in mučni bolezni.

Zemski ostanki predragega pokojnika se prenesó v nedeljo, dne 6. t. m. ob 8. uri zjutraj iz mrtvašnice pri Sv. Luciji na tamkajšnje pokopališče.

V GORICI, dne 5. septembra 1908.

Žalujoči ostali.

Turdka Pregrad & Černetič
v Gorici „Trgovski Dom“

opozarja na letošnjo novo

jesensko modo.

Novomodno blago bode razstavljeno
od 28. septembra.

Kdor se zanima za nove barve in nove kombinacije, je priporočljivo, da si ogleda razstavo „Reklam“.

Natečaj.

Na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani je takoj popolniti mesto

mizarskega delovodje,

ki bode oskrboval popotni posej v mizarstvu, kateri se prične pod vodstvom podpisanega ravnateljstva pričetkom prihodnjega šolskega leta v Solkanu pri Gorici.

Imenovanje se izvrši potem posebne pogodbe pod pogoji, ki se glede nastajanja in upokojenja delovodij na državnih obrtnih učnih zavodih nahajajo v naredbi naučnega ministrstva z dne 26. septembra 1905, št. 33.895 (Zentralblatt für das gewerbliche Unterrichtswesen, Band XXIV, 6).

Prosilci za to mesto, s katerim je zvezana remuneracija v najvišjem znesku 2400 K, morajo biti večji slovenskega jezika ter dolazati daljšo prakso v večjih mizarskih delavnicah in sposobnost za poučevanje v strokovnem risanju.

Prednost imajo pri enakih razmerah prosilci, ki so dovršili kako strokovno šolo.

Pravilno opremljene in na c. kr. ministrstvo za javna dela naslovljene prošnje je najkasneje do

15. septembra

vložiti pri podpisanem ravnateljstvu

C. kr. ravnateljstvo umetno-obrtno strokovne šole

v Ljubljani, dne 26. avgusta 1908.

Od 15. avgusta do 15. septembra

je zaprt Salon Robes = Gorica

in sicer

vsled poučnega potovanja za novo jesensko modo.

Vinogradniki pozor!

Kdor želi imeti stiskalnice (preše) ali posamezne vijake, naj se obrne na

Al. Pipana
v Preserjih p. Komen.

Josip Patek

naslednik Karola Čufer

prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica sv. Antona št. 7. (v hiši g. Kopača)

izvršuje vsa stavbena in galanterijska dela po načrtih.

Posebno se priporoča vsem kmetovalcem za: mehe za žveplanje po zadnjem sistemu, škropilnice za vitrijol, polivalnike za vrte. Novost: ventilatorji za dimnike. Poprave se izvršujejo točno in po zmerni ceni.

— SVOJI K SVOJIMI —

Naznanilo.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

== tovarno apna ==

s trajajočim ognjem v Mirnu.

Obenem uljudno naznanjam, da sem otvoril zalogo raznovrstnih vin.

Priporočam se slav. občinstvu za mnogobrojna naročila in zagotavljam točno in pošteno postrežbo,

Pavel Faganeli.

Svoji k svojim!

Štefan Nosić

naslednik Antona Pucelja

uljudno naznanja slav. občinstvu, da je prevzel od g. Pucelja znano

edino slovensko brivnico v Gorici, na Travniku.

Zagotavlja postrežbo v popolno zadovoljnost, se priporoča za obilen obisk. — Sprejema vsa v to stroko spadajoča dela kakor: maskiranje, vlačulje, brade itd. — Kupuje zmedene lase po najvišji ceni.

Svoji k svojim!

Slovinci!

Ako imate pokvarjene ure, prinesite iste k urarju

Petru Krizetiču
v Raštelu št. 30.

Vsaka ura se popravi v 24 urah po jako zmerni ceni.

300 vinskih sodov

od 300 do 900 lit. in „1000“, 3800“, v jako dobrem stanju, močnih, iz hrastovega lesa, odna po jako primerni ceni tvrdka

M. Rosner & Co

veležanljarna sadja v Ljubljani poleg Koslerjeve pivovarne.

Na stanovanje in hrano

se sprejme dijake (učence).
Semeniška ulica št. 12., II. nadstropje.
(Seitzova hiša).

Dr. E. Volčič v Novem mestu je uredil in izdal:

1. Civilno-pravdni red in sodni pravilnik z drugimi civilno-pravdnimi zakoni. — Knjiga je popoln zbornik pravil označene vrste; koncem tvarine je obširno stvarno kazalo v slovenskem in hrvaškem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani; cena vezani knjigi 8 K. poštnina 55 v.

2. Odvetniška tarifa določila v slovenskem in hrvaškem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine. Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. — Knjigi se dobivata v „Slovenski knjigarni, A. Gabršček v Gorici.

Glavno zastopstvo

in zalogo kmetijskih strojev prve slovenske tovarne

bratov K. & R. Ježek-Blansko ima

Jos. Dekleva, Gorica

Magistratna ulica št. 1.

Kdor hoče potovati hitro in dobro v Ameriko, naj potuje z parniki največje svetovne parobrodne družbe

„Severno-nemški Lloyd-Bremen“.

Pojasnila glede cen, črt itd. dajejo se zmiraj brezplačno.

Vožnja iz Trsta čez Bremen v New-York

traja le 7 dni.

Trikrat v tednu se nudi prilika za odpotovati iz Trsta čez Bremen v Severno Ameriko. Izseljence, ki potujejo s parniki severno-nemškega Lloyda sprejmejo povsod družbeni uradniki.

Kdor hoče potovati v Ameriko, naj se obrne na zgoraj omenjeno družbo in porabi priliko, za ugodno potovanje.

— Cene zmerne. — Dobra hrana. —

Listke se lahko kupi v Trstu pri

F. STUMPE = TRST =
Piazza Gluseppina 1.

GORICA.

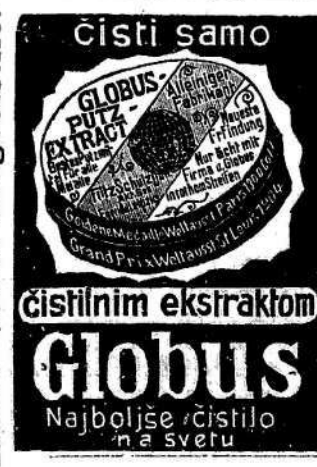
GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tužce od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Regljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

NZI SM BOLJE
kakor vsako drugočistilo.

Svetovna razstava v St. Louis 1904.
„GRAND PRIX“.

Vinski sodi

v najboljšem stanju, raznih velikosti

se dobijo v veliki zalogi pri

Franu Rusjan, ulica pod Kostanjevico št. 8.

— Cene nizke. —

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že živalni stroj? Ako ga nimate, omliliti si najnovejšo marko »Original-Viktoria« in najboljše izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljši.

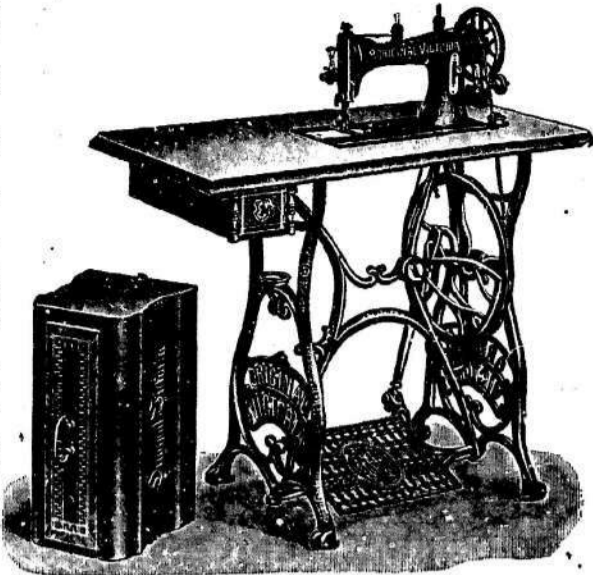
Original-Viktoria stroji delajo še uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so nepre- kosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri- pravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo- ljši izde- lek vseh dosedaj obstoječih tovaren. Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom »Original-Viktoria stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria- strojev in drugih živalnih strojev, dvokoles Puch«, oročja, municije in vseh lovskih priprav pri trdnici

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 112, 120, 136, 144, 160, 180, 200, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne

Novodošlo biago za

nastopno sezono

se vdobi po zmernih cenah

v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

== Anton Krušič, ==

krojaški mojster in trgovec

v Gorici

tekalnišče Jos'pa Verdi št. 33

in v podružni delavnici na Tržaški cesti v lastni hiši (v bližini g. Črnigoja).

Opozarja se gg. odje- malce, da je došla rav- nokar velika množina raznovrstnega blaga iz avstrijskih in angleških tovaren najrazličnejših kakovosti

za vsaki stan.

Peter Cotic

čevljarški mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši)

PODRUŽNICA

v Gosposki ulici št. 1 nasproti „Monta“

Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Najboljša češka tvrška.

Perje za postelje

po zelo nizkih cenah.

Sivo perje, skubeno 1 kg 2 K; boljše vrsta 2 K 40 vin.; polubelo 2 K 80 vin.; belo 4 K; belo, puh 5 K 10 vin.; 1 kg najfinišo snežno-belo, skubeno 6 K 40 vin., 3 K; 1 kg puh-perje, sivo K 6-7-; belo fino K 10; najfinišo iz prsnega perja 12 K. Pošiljavo 5 kg, poštine prosto.

Posteljna oprava

iz gostega, rudičega, višnjevega, belega ali rumenkastega nankinga. 1 pernica dolga 130 cm, široka 116 cm ter 2 blazine za podglavo, vsaka po 80 cm dolga, 58 cm široka, napolnjena z novim, sivim, trpežnim perjem K 16- s polpuhom K 20. Posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine za pod glavo K 3-3,50, 4-4. Razpošilja se proti povzetju, in sicer od K 12 višje - poštine prosto. Neugajajoče blago se vrne denar. S. Benisch Besenitz št. 810. Češko (Bühmerwald).

Ceniki zastoj in poštine prosto.

Pijanosti ni več

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, pivu, v vinu ali v jedilih ne da pivec to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje čudovito tako, da se pivcu pristadi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. T prašek deluje tako mirno in gotovo da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo ozdrav- ljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir- tisočere družine, je rešil ogromno ose- bramote in ponižanja, da, iz takih ose- ljudi. Ta prašek je že marsikatero mladeniča spravi nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudo- delni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo 1500 zahvalami in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane

London 255 (Anglija)

Na pisma je djati znakom 25, na dopisnice za 10sto

Rematizem	živčne in kožne bolezni, rane, zrnčasta degeneracija obisti.	Protin	mrtevoud	Ischias
------------------	--	---------------	----------	----------------

Izvrstni uspehi zdravljenja

Krapinske toplice. Termalno zdravilišče. Termalna pitna voda Hrvatsko (Hrvatska Svica)

Krapinske toplice. — Termalno zdravilišče. Termalna pitna voda, od veljakov priznana kot izvrstno, zdravilje pospešujoče, radioaktivno termalno kopalnišče 38-44° Celsius. — Največji termalni tolmun v Evropi.

Zdraviški dom ima na razpolago stanovanja opremljena z vsem komfortom. — Restavracija in kavarna. — Bralne sobe. — Vzpe- njata. — Pokrito sprehajališče. — Krasni vrtovi. — Lepa župna cerkev. — Stalna godba. — Igrišče za športne igre. — Društvene dvorane itd. — Na razpolago so avtomobili.

Dotok in odtok vode 3800 litrov v minuti.

Separatne kopeli v mramornatih banjah ter pršne kopeli. Sezona traja od 1. aprila do konec no- vembra. Cene so znižane do 1. junija in od 1. septembra dalje.

Zdravnik: dr. Ed. Maj. Klinična masaža. Higijenična telovadba, Elektriziranje.

Pojasnica daje kopalniška uprava v Krapini-Toplice, Hrvaško.

Od postaje Rogatec, lokalna železnica: Grabelno-Rogatec. Urti: Dunaj-Prst. 2 uri oddalj. postaja Zabok-Krapinske-Toplice. (Na črti Cakurn-Zagreb) 1 uro. Udobni poštni vozovi so na razpolago na obeh postajah. Zasebni avtomobili se pošljejo na zahtevo na sledeče postaje: Zabok-Krapinske-Toplice, Rogatec in Poličane.

Edino pristni THIERRY-JEV BALSAM

z varstveno znakom nuna v zeleni obleki. Razpošilja se v najmanjši množini steklenica velikost 12/2 ali 6/1 ter 1 patentovana steklenica za družino, primerna za na potovanje za K 5.—. **THIERRY-JEVO centifolijino mazilo.** Razpošilja se najmanj 2 dozi za K 3-60. Zavojina se ne računa. To povsod znano domače sredstvo se rabi proti slabostim v želodcu, zgagi, krču, kašlju, zasliženju, vnetju, za rane itd.

Naročila in nakaznice je nasloviti: **A. Thierry**, lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogški-Slatini. — Zaloga skoro po vseh lekarnah.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski (last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 163L — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloga: **Solkani; Trst, Via della caserma 4;**

Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: **Egypt in Levanta.**

Vposluje okroglo 400 us'uzbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografski zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Zadružne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5-6%.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor! **Pozor!**

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi šez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na rebo najstarejšo firmo

Zwischenbart, Basel (Švica) Centralbahplatz 8.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Peter Gruden

Gorica — Rabatišče št. 22. — Gorica

== zaloga: ==

koruze, ovs, otrobi, fižola in drugih deželnih pridelkov.

Priporoča se slav. občinstvu za obilen obisk in zagotavljam točno postrežbo in zmerne cene.

Steckenpferd-

lilijino mlečnato milo

je najnežnejše milo za kožo.